

Komme til at tage det Hele, og det er Grunden, hvorfor jeg nu siger Ja. Hvis det skulde kunne ventes, at vi kunne beholde den hele Grundlov af 5te Juni 1849, maatte vi have en anderledes kraftig Støtte i Befolkningen, end det hidtil har viist sig, at vi have havt. Det nytter ikke, at her sidder en Mængde Mænd, der ville vedblive at holde paa Folkets fulde Ret, naar vi ikke have den store Masse af Folket bagved, rede til at understøtte vore Bestræbelser, og det har netop viist sig ved Valget den 30te Mai, at Folket ikke er fast bestemt paa at værne om, hvad vi ansee for dets fulde og naturlige Ret. Dette er Grunden, hvorfor jeg nu siger: Jeg indseer ikke, at vi kunne faae noget Bedre, og een Fugl i Haanden er bedre end ti i Rusten.

J. Christensen: Jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Taler, der nu satte sig, i den Betragtning, at 5te Juni Grundloven er Folkets Ret — jeg mener Folkets moralske Ret —; men der er jo saa ofte Nødvendighed i Livet, som man høier sig for, og det Exempel, det ærede Medlem i saa Henseende fremdrog, nemlig, at skjøndt vor Ret til Hættungsommerne var fuldt tilstede, maatte vi dog slippe dem, var rigtig. Naar han — uagtet han havde den Betragtning, at Juni Grundloven var Folkets Ret — dog har sagt Ja og vil sige Ja til det Forslag, der nu ligger for, har han gjort det og vil gjøre det for ikke at tage det Hele. Jeg drives og er drevet af de samme Bevæggrunde; jeg vil just ikke gaae til den Yderlighed at sige „for ikke at tage det Hele“; men jeg frygter dog for, at man ved et fortsat Nei i alt Fald kunde risikere at tage en heel Deel mere end det, der tages ved det nu foreliggende Forslag. Jeg skal for mit Vedkommende udtale min Tak til de Herrer, som med saa stor Varme og Kraft have holdt fast og holde fast til det Yderste ved Grundloven af 5te Juni 1849. Jeg kan gjøre det saameget desto bedre, som jeg elsker denne Grundlov ligesaavel som de, og ogsaa skal vide at respectere de Følelser, som jeg forudsætter have drevet og drive disse Mænd til deres Modstand, og navnlig skal jeg da ikke mindst takke det ærede Medlem for Holbæk

Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der med saa stor Varme og Nidkjærhed har talt 5te Juni Grundlovens og Folkets Sag. Men, naar jeg udtaler denne min Tak og denne min Anerkjendelse og retter en Deel deraf specielt til den ærede Folkethingsmand, jeg sidst nævnte, maa jeg ved Siden deraf maastee tillade mig at mene, at hans og andre ærede Medlemmers Bestræbelser indtil det Yderste, i hvor velmeente jeg er overbevist om at de ere, vist neppe ere practiske; thi de, som vi Alle, staae overfor Magter og overfor en Nødvendighed, troer jeg, som vist hverken de eller nogen af os ere istand til at kunne beseire. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds har ofte med stor Varme og Styrke udtalt sig mod de to Forsatninger og har naturligtviis gjort det med fuldkommen Ret, og vi dele jo alle hans Uvillie mod denne Tilstands Vedbliven; men det forekommer mig, at det ærede Medlem — jeg veed meget godt, at det ikke er hans Ønske — ved sine Bestræbelser efter at forandre eller at forkaste Udkastet, vil føre os i den Tilstand, han saa stærkt badler, nemlig en Forlængelse af vore dobbelte Forsatningsstilstande og altsaa til det modsatte Resultat af det, han vil. Det staaer for mig saaledes, at, hvis der blev et Fleertal til at forkaste Forslaget eller til at indføre Forandringer deri, vilde den sandsynligste Følge netop være den, at vi vilde i længere Tid faae disse to Forsatninger til at bestaae ved Siden af hinanden og saaledes forlænge den beklagede Tilstand, uden, saa forekommer det mig, at have nogen Udsigt til at vinde Noget derved. Jeg var En af de Faa, der ved min Stemmegivning i sidste Rigsraad forbeholdt mig Ret til at handle efter min Overbeviisning, naar Grundlovsagen kom ind for Rigsdagen, saa at der, saavidt jeg skjønner, ikke vil kunne være noget Absolut i Veien for mig for nu at sige Nei, uagtet jeg sagde Ja i Rigsraadet; men det er mig ikke muligt at see nogen Forandring i Situationen, der skulde bevæge mig til nu at stemme i modsat Retning af den, hvori jeg stemte i Rigsraadet, og derfor er det ogsaa min Hensigt at sige Ja til Forslaget, som det nu foreligger. Jeg troer overhovedet, at man skal være noget varsom med at dømme hinan-